

Örökös rabság.

Debreczen, decz. 18.

Hiába erőlködünk, hiába szabadkozunk, Ausztriától nem szabadulunk. Ausztria bolond volna, ha bennünket eleresztene, közelebb eső gyarmatot nem kap. A rabszolgaság megszűnt, de Magyarország egész lakossága még mindig Ausztria rabigájában görnyed és nincs, a ki ezért föl szólalhatna, mert ez a modern rabszolgaság, melynek igazi neve gazdasági függés, modern és szerződéses formák közé szorult.

Ausztriát igazán kár szidni. Mi Horvátországra ráfizetünk és szembe szállanánk az ördöggel, is, ha elakarná tőlünk venni; miért eresztene el bennünket Ausztria, mikor nemcsak rá nem fizet Magyarországra, hanem belőle él.

A gyalázat nem Ausztria részén, hanem a mi részünkön van. Önkeze verte mindig a magyart; a magyar hazaszlóttjei rontják Magyarországot, őket illeti, őket terheli a gyalázat.

Oly természetes és oly egyszerű gondolat, hogy minden magyar ember csak arról álmodik és arról gondolkodik, hogy miképpen lehetne viszszereszeni ennek az országnak függetlenségét és önállóságát és nálunk az ellenkezőt hirdetik természetesnek és helyesnek.

A mi államférfiaink úgy viselkednek, mintha nem Magyarország javának letéményesei, hanem Ausztria ügyvédei volnának; nem azon törik éjjel-nappal fejüket, hogy miképpen őrizték meg ennek az országnak az érdekeit, hanem azon, hogy kössenek

le bennünket Ausztria örökös adófizetőivé.

A nagyhatalmi állás humbugja az a takaró, melynek következményeképpen a gyalázatos klauzulák és az utálatos formulák születnek.

Államférfiaink egyeseket, törvényhatóságokat, parlamentet és népet csak Ausztria érdekében nyergelik meg; a nép lelkét mértelyezik meg és hamisítják meg, hogy választásokkor az országrontó, osztrák szellemű politikának adjon igazat.

Immár bizonyos, hogy az új osztrák Reichsrath nem lesz munkaképes, hogy az osztrák alkotmány, mely lényeg nem létezik, névleg is meg fog szűnni és Magyarország miniszterelnökének van bátorsága a parlament elé állani és azt mondani, hogy újabb ideiglenes intézkedésekkel főt fogjuk egyoldalul tartani a kapcsolatot Ausztriával és a parlament többségének van bátorsága az ilyen kijelentést helyeselni és megtapsolni.

A kormányparti sajtóban — sajnos, alig van már más; mint ilyen — meg is indult már a néppuszítási munka. Fölvetnek százféle tervet, miképpen lehet bennünket újból odaláncolni Ausztriához; disputálnak e tervek fölött, össze is vesznek fölöttük, de gondosan elkerülnek mindent, a mi a népet fölvilágosíthatná, hogy most jön az alkalom, hogy jogosan és törvényesen vegyük vissza önállóságunkat, függetlenségünket és hogy ezt csak erőszakkal, csak szuronnyal lehetne tőlünk ismét elragadni.

Szolgalelkek vagyunk, ha megengedjük, hogy államférfiaink most elszalasszák a szabadulás lehetőségét. Jön a választás, használjuk ezt a bé-

kés és törvényes alkalmat és üzzük ki a templomból a farizeusokat és bizzuk az ország sorsát olyan férfiakra, a kik a törvényeket és az igazságokat ki nem forgatják valójukból és megadják nekünk a függetlenséget, mert törvény szerint is immár ez dukál nekünk.

Szép állapotok! A miniszterelnökök és követők ott állanak a nép között és födetlen fölvel éneklék a Szózatot és a Himnuszt és hallgatják vele együtt a Rákócyt. A szolgák estende szeretnek szabadságdalokat énekelni, de ezzel ki is merül a hazafiság és a tett mezején csak egy nóta járja:

— Gott erhalte dich, mein Oesterreich!

A nagymartoni kerületből.

Budapest, decz. 18.

A nagymartoni kerület néppárti választói tegnap Fecsényeden gyűlést tartottak, a melyen mintegy 1400 főnyi hallgatóság jelent meg, köztük 400 választó. Beszédet mondtak Rákóczy István orsz. képviselő, Kász Ivor báró és Bonitz Ferencz. A jelen voltak Rákóczy István indítványára egyhangulad Pod Andre prelatust, soproni apátplébánost kiáltották ki a kerület néppárti jelöltjévé. A választás esütörtökön lesz és általános a nézet, hogy pótválasztásra fog vezetni a néppárti jelölt és a szabadellvü Dégen Gusztáv között.

A telepítési akció.

Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter telepítési akciójának egyik mozzanata lesz azon terv keresztülvitele, mely a püspökadányi közalapítványi uradalomnak telepítési célokra való megszerzésére irányul. A miniszter ugyanis hatvanezer hold kiterjedésű birtoktestet a telepítési alap terhére az állam részére át akarja venni, részint, hogy

Őszi ének.

A „Debreczen” eredeti tárczája.

Sárgul a levél, leperreg, —
A szél meg hajtja, kavarja;
Pár szem hideg, ölmos eső
Is esőppen az őszi avarra,
Csüggedt szárnyu madarak
Dideregnek, fázna a fészken;
Elnémul a dal; jön a tél:
Hava csillog a távoli bérezen.

Idebent a tavasz mosolyog,
Itt rám nevet a szemed, ajkad;
Szerelmem kikeletje ragyog,
Mint hajnal fénye, te rajtad!
Idebent minden csupa jókedv,
S mikor ajkunk ráun a csókra:
Vidám dalolásba fogunk,
És esattog a dal, meg a nóta!

A míg az ölembe simulsz,
A míg megölelsz, úgy mint a
Vén tölgyfa mohos derekát
A rája futó szeder inda:
Ne remegj, — hadd jöjjön a tél!
Csak a szív tüze, lángja az égjen!
S hadd zugjon a szél, a vihar —
Odakint a sötét, a vak éjben!

Mert eljön az igazi tél:

A mikor majd vége a dalnak;
Ha nem lesz édes a csók,
Ha a szív tüze mind elhamvad;
— S akkor felírom nevedet
Az utolsó rózsza szíromra,
S egy késő őszi napon
A szél oda hozza síromra!

D. E.

Zongora mellett.

A „Debreczen” eredeti tárczája.

Vidám asszonytársaság csevegett a kedves Katinka néniél. Ah, vagy önök tán nem is ismerik, a kiről beszélek? Édes vendégszerető, ezúthaju asszony ő, ki érti azt a ritka művészetet, hogy hogy lehet az elme frissességét s a lélek ifju vidámságát az élet alkonyáig megőrizni. Ott ültek a nagy ebédőben a kerek asztal körül, meghitt csevegés közt, nagyobb részt élénk fiatal asszonyok, csupán egy leány volt közöttük, a kaczagók közt talán a legvidámabb: Vera. A hideg Vera, a büszke Vera. Legalább a férfiak ilyennek mondták mindig. Ugy ült, hogy a zongorának hátat for-

ditott, s azért észre se vette, hogy Katinka néni két kis unokája, egy szép gyermekleány s egy kedves gyermekfiú a zongorához léptek. Azért összerázkódott s majdnem felugrott, midőn egyszerre bűgött az orgona s felsírt a hegedűn a régi dal: „Képeddel alszom el...”

Pedig nem először hallotta Vera ezt a dalt. Dúdolta édes anyai gond már ringó bölcsője felett s tán ez volt az első, melyet parányi rózsás szája dudolgatni próbált s azóta is hányszor, meg hányszor hol gúnyolódva, hol érzelegve csendült fülébe! Nem érzett mellette semmit.

És most! Óh bolond szív, mely mint rajongó vértanu oly kész elárulni önmagát, hogy elítéljék. Most etakadt a társalgás ajkán, arczába tódult a vér, lángba borítva azt, aztán vissza szívéhez. Zavartan nézett körül. Ugy rémlett Verának, mintha az ő nevében szólaltak volna most meg, s ez az iszonyu zongora s ez a rettenetes hegedű most könyörtelenül elárulnak mindenkinek most a szívét, de sohz be nem vallott titkát. Szive vadul verte a rhytmust, igaz, minden este, minden este: „Képeddel alszom el.”

A Vera szeméi elkápráztak, a mint merően maga elé nézett s úgy teszett neki, hogy vele szemben ott az üres széken va-

a vidék kis gazdái apró parcellákban földhöz jussanak, részint, hogy ott farm-rendszert középületeket teremtsen.

K Ü L F Ö L D.

A montenegrói fejedelem királyi fenség czime.

Mint Bécsből jelentik, Miklós fejedelem már hónapokkal ezelőtt bizalmas uton kérdést intézett a nagyhatalmakhoz, nem lesz-e elleavetésük, ha ő a montenegrói államtanács javaslatához képest a királyi fenség czimet felveszi. A nagyhatalmak valamennyien hozzájárulásukat adván, a montenegrói hivatalos lap Miklós napján fogja közzétenni a vonatkozó proklamációt. Megjegyzendő, hogy már a szerb török háboru után merült fel a terv, hogy Montenegró nagy fejedelemséggé alakuljon át, a fejedelem azonban akkor mit sem akart tudni a rangemeléséről.

A városi tanács stiklje.

Debreczen, decz. 18.

Alig néhány hete hangzott el nyilvánosan a vád, hogy a város egyes főhivatalnokai üzleti összeköttetésben állanak a város egyik fővállalkozójával, a magas s meg nem érdemelt szubvenziót élvező Komjáthy szingegatóval s ma már ismét egy újabb eset kapcsán kell szót emelnünk a t. közkereseti társaság s ezzei kapcsolatban a városi tanács önkényes s törvény ellenes cselekedete ellen.

A város papírszükségletének beszerzését a t. tanács, mellőzve több hazai papírgyárnak százakra rugó olcsóbb ajánlatával szemben a t. közkereseti társaság vállalatának, a Csokonai nyomdának adta oda, habár a szakértők ezt a vállalatot árak tekintetében a II-ik, minőség tekintetében

a beérkezett s megvizsgált minták között legutolsó helyen ajánlották.

Jól tudjuk, hogy a Csokonai nyomda tulajdonosai A c z é l Géza főmérnök, M a g o s s György alügyész, L e n g y e l Imre a szabadelvű párt elnöke, M á r k Endre ugyanezen párt fő-fő mindenese és K o m j á t h y direktor ur.

Ez a társaság úgy látszik nem hiába váltotta magához a párt főorganizmát és nem elvi küzdelemre bérrelte ki az általa alapított új krajczáros lapot, hanem ezzel előnyöket igyekszik kihasználni — mert a kié a sajtó, azé a hatalom. Számításukban nem is csalódnak, mert ime ez ideig egy hang sem emelkedett fel a t. tanács fentebb említett önhatalmu s törvényellenes eljárása ellen.

Azoknak az uraknak állása a tanácsban inkompatibilis. Egy vállalat tulajdonosai a főmérnök, alügyész a vállalat nevében üzletet kötnek a várossal. Hát ez nem összeférhetetlenség? Azok az urak tulajdonosai a város egyik konkurrens vállalatának s nyíltan megmondjuk, a z o k a z u r a k n e m a v á r o s é r d e k e i é r t, h a n e m s a j á t é r d e k e i k b e n a v á r o s a n y a g i m e g k á r o s i t á s á r a t ö r e k e s z n e k f o l y t o n.

Példát is hozunk fel.

A c z é l Géza városi főmérnök nemrég felkereste egyik helybeli előkelő pénzintézet embereit s a r r a k é r t e ö k e t, n y o m t a t v á n y a i k a t n e a v á r o s n y o m d á j á b a n, h a n e m a z ö n y o m d á j u k b a n k é s z i t t e s s é k.

Ime, ennyire törődnek ezek az urak a város érdekeivel, annak a vá-

rosnak érdekeivel, melynek szolgálatában állanak s a melytől busás fizetést huznak.

Nagy áldozattal tartja fenn a város a nyomdát s a főmérnök ur azon van, hogy a nyomda még nagyobb kárral dolgozzék. Elszedi a kuntschaf-tokat!

Nem tudjuk badarságnak, vagy vakmerőségnek nevezük-e a tanácsnak ez újabb cselekedetét. Ohajtanók tudni, mivel indokolja a tanács eme határozatát, melylyel törvényellenes dolgot követett el, valjon lesz-e a t. tanácsnak annyi bátorsága kijelenteni:

„hogy ama közkereseti társaság tagjai, lévén néhány magasrangu városi hivatalnok és pártmogulok, el kellett tekinteni több száz forint különbözettől és rájuk ruházni a papírszállítást.“

Bármint hangozzék is az indoklás, bátorsággal határos vakmerőség kell hozzá, hogy néhány nappal ama gyűlés után, hol tehetetlen, képtelen gazdálkodásáról a t. tanács önmaga volt kénytelen a leplet lerántani; a nyílt árlejtést gunytárgyává tegye.

A fővárosban már megindult az eljárás az inkompatibilis tisztviselők ellen. Miért marad el Debreczen? E téren is legutolsó akar lenni, mint mindenben? Ha valahol, ugy Debreczenben van helye annak megmutatni, mi a kötelessége, mit s hogyan szabad cselekednie a városi tisztviselőknek. Az még sem járja, hogy a város saját tisztviselői kössenek üzleteket a várossal az ő vállalataik részére s hogy ezek az inkompatibilis tisztviselők a város megkárosítására törekedjenek folyton.

Reméljük s elvárjuk, hogy e tárgyban a városi közgyűlésen felszólalások is lesznek s a közgyűlés intézkedni

laci ül. Egy férfi. Szegény Vera szeretett volna a föld alá sülyedni. És a férfi kissé előrehajlott s mosolygott gunyos fölnényel s fényes szemének közönyös hideg tekintete ezt kérdezte: „Ah, valóban? A jég-szív megolvadt?“

Vera daczosan összeszorította ajkait s gondolatai hangtalanul pörbe szálltak a phantommal.

„Igen hát, ha éppen tudni akarod! A jég-szív megolvadt. Hát a folyam vastag jégkérge is nem olvadhat e meg egy enyhe tavaszi éjszakán? De azt feleled, hogy a hirtelen megolvadt jégérnek pusztulás és halál jár nyomában? Összezúz a romboló ár mindent, nem marad egy szál virág sem a partokon. Szívemnek nincs már egy szál virága, még nefelejtse sem. Feledni akarna, csak feledni, ha tudna, de . . .“

„Kimondhatatlan az, mit érted szenvedek“ — zokogta a hegedű e pillanatban.

Ne félj, nem tudta, nem tudja azt senki, senki sem. Kívül még meg van a jég-kéreg, ki sejtene hogy örvény van alatta? Ha szerelemről lessz szól továbbra is kaczagva fogom kérdezni: „Hát olyasvalami is létezik még a huszadik században?“

Ha találkozunk kezemet reszketés nélkül fogom a tiedbe tenni, s szemeim bátran

kiáltják tekintetedet. Csupán szívem vonaglik néma fájdalomban, mint a rabszolga, kinek jajgatni sincs joga.

S ha ügyetlen volnék egyszer, ha tán megsejtenéd a valót, hátat fordítanék, s kikaczagnálak önhittségedért! Oh, ajkaimról soh se fogod hallani, hogy szeretlek, örjögve szeretlek, hogy első, utolsó szerelmem te vagy! Ne tudd meg soha — csak ez a hegedű is ne panasznál már — hogy minden este zokogva, képeddel alszom el.

Hogy akaratom ellenére csukott pilláim mögött mindjárt megjelenik arcod. . . . Hogy látlak, a mint behunyt szemekkel ábrándozva ülsz pamlagodon.

Azért szeretlek legjobban behunyt szemekkel elképzelni, mert akkor elnézhetlek hosszan, hosszan, s nem félek, hogy észreveszed mint nézlek, hogy a lelkem a szemembe gyűlik s a hideg szemekben láng is tud lobogni.

„Ha tudnám merre vagy, ha tudnám, hogy szeretsz . . .“

„Tudom én, merre vagy, azt is hogy nem szeretsz. Ha szeretnél, örültség volna az, — magam is elüznék közelemből.“

Nem szerelmedet kívánom. De ha nem szeretnélek oly nagyon, halálotat kívánám. Egyszer olvastam, hogy egy férfi felnyitotta

egy tetszhalott leány koporsóját. A leány föléledt, de első mozdulatára a férfi ijedtében meghalt.

Neked is meg kellene halnod, mert felélesztetted tetszhalott szívemet fagyos nyugalmából, örök szenvedésre, örök kárhözatra . . .

Igen, én ki soha bünt nem követtem el, elfogok kárhozni, mert hát megbocsáthatja-e azt Isten, hogy halálos ágyamon majd imádság helyett, képeddel alszom el? Bár ne láttalak volna soha, soha! Mióta ismerlek, ugy járok az emberek közt mint az alvajáró.

Csodálkozva hallok hogy ez, vagy ama leány szeret valakit. Hogyan?

Hát lehet mást is szeretni, mint téged? A harmadik férjhez megy. Hát létezik még férfi kivüled?

Nem birom megérteni! Mert hisz én, mióta találkoztak utaink, nem látok más férfiarezot, egyedül csak, hallok? Ujra kezdik: „Képeddel alszom el, képeddel ébrednek.“

Nem akarom én táplálni szerelmemet! Meg akarnám ölni. Nincs egy pillanatnyi pihenésem. Elfoglalom magamat szellemi, testi munkával. Mégis miért, hogy ha holtra fáradva lenyugszom, képeddel alszom el?

fog, hogy jövőben hasonló botrányos dolgok elő ne fordulhassanak s hogy az inkompatibilis tisztviselők, vagy városi hivatalnokok, vagy kereskedők legyenek.

Azt pedig reméljük s hisszük is, hogy a közgyűlés nem fogja tűrni a tanács eme önkényes s törvényellenes eljárását s megsemmisíti a hozott határozatot.

Színház.

A vonzó műsor.

— 1000 év. —

„Te vagy az Ur — mi a szolgák” mondotta tegnap az „Ezer év”-ben Csatár a táltost büszkén megülő Komjáthy — Árpád vezérnek. A fődirektor néma fejbölintással vette ezt tudomásul s a fizánkölő táltos hátáról büszkén tekintett végig a néző tér — üres padosrain s páholyain.

„Igen! — Én vagyok az Ur — ti pedig — s végig futott a tekintete azon a néhány bérlőn, kik csupa időtöltésből mentek a színházba — a szolgák” — gondolta e pillanatban Komjáthy direktor.

Valóban szolgálja ez a közönség, hogy kénytelen tűrni Komjáthy igazgató által összeállított, majdnem kritikán aluli műsorát gyenge előadásait s hogy pénzeért kénytelen azokat meg is nézni.

Az idei szezonban alig volt hét, melyen kifogástalan műsort állított volna össze az igazgató s ha néha-néha akadt is egy-két jó darab, összességében a műsor összeáll-

Soha barátságos vagy udvarias szavakat, melyekkel minden férfit minden nőnek adózik, emlékembe nem idézem. De kejjel gondolok minden zord szavadra, s csak úgy epedek az után, hogy valami keserűt halljak ajkaidról! Es minden nap megkérdem magamat: Örült vagy-e Vera? Tudnál-e szeretni egy férfit, kinek nemcsak hitvesül, de talán egy napi játékszerül sem kellenél? Fellázadt büszkeségem felel rá: Nem! Soha! Mégis, mégis, újra csak, képeddel alszom el.

Nézd csak! Mondá egyik fiatal asszony a másiknak — mit bámul Vera oly tágra nyílt szemekkel a falon? Vajjon hol jár most a lelke?

Az utolsó akkord hangzik a zongorán. A megütött húr zengett még egy darabig, azután elnémult. A phantom eltűnt, Vera fölnevezett, s hirtelen szomszédnőjéhez fordult, minden bevezetés nélkül: „Mondd csak Emma, hogy is készült a fehér bírsalmasajt?” Az felkaczagott bugó gerle-kaczagással.

— Mily költői lélek vagy! Azt hittem ábrándozol, s te ennivalón törted a fejedet! Belőled sem lesz szerelmes asszony soha...

— Nem. Sőt asszony sem. Mondá Vera mély meggyőződés hangján.

Hanem midőn hazafelé indult, szinte jól esik neki, hogy hideg esőcseppek csapódtak égő arczába, s lelke mélyéből még soká felelt a visszhang reszketve, zokogva a már rég elhangzott dalnak: „Képeddel alszom el”...

Szentimrei.

tása arról győzött meg bennünket, hogy Komjáthy nem nézi a közönség igényeit — bukott darabokat adat elő, minden bérlő által tizszer sőt többször is látott darabokat tűz műsorra.

S a bérlők? Azok kénytelenek tűrni, szenvedni — miért — mert Komjáthy az ur! Az Ezer évet Isten tudja hányszor látták a bérlők — most talán már elég is lett volna. — Ha a direktor lovon akarta magát mütogatni, miért nem tette azt vasárnap délután.

Higgye el nekünk — többen gyönyörködtek volna — a szürke táltosban — s még nagyobb is lett volna a lelkesedés, mert tegnap csak a szürke táltos lelkesedett, de annyira, hogy együtt járta a tánczot a női karral.

Na de élvezetnek ez is elég volt. Ezt se mindennap láthatja a debreczeni közönség.

L. J.

Hogyan szervezkednek a vidéki társulatok.

Minden vidéki társulat erősen szervezkedik, igyekezik minél jelesebb erőket társulatához szerződtetni, Egyedül a debreczeni szintársulat igazgatója marad el, gondolván, jó a debreczenieknek Makray, Ország stb.

Nagyvárad első helyen áll e téren. Somogyi erősen szervezi társulatát. Elbőditotta tőlünk Tanayt. Tanayné megnyerte állandó vendégszereplésre, szerződtette Komáromy Mariskát, s most legújabbán Blaha Sárkával folytat tárgyalásokat szerződtetés céljából. Az eddigi tárgyalások oly kedvezők, hogy Blaha Sárka alighanem a nagyvárad színház tagja lesz.

Most igazán irigyelheti a debreczeni közönség a nagyváradiakat, mert míg ott egy kitünően ösmert jeles erőkből szervezett társulat lesz, eddig a debreczeni közönség az igazgató jóvátából s áldozatkészségéből kifolyólag kénytelen lesz még egy évet tűrni s nézni a szerződtetett csupa ösmertlen nagyságokat. De bizunk benne, hogy még csak egy évig kell nézni őket.

Megunta a katona életet.

— Öncsonkító debreczeni honvéd. —

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, decz. 18.

Hej, nehezen is bír megbarátkozni a katonaélettel egymásik falusi legény! Keserves dolog is beletörödni abba a csillogó „Gyöngy életbe”, de még keservesebb hogy elhagyja azt a megszokott szülőfaluját, a fatornyával s rozmaringos kertjeivel egyetemben. Hát még ha arra a ragyogó szemű leányzóra gondol, a kit el kellett hagynia s a ki most sirva emlegeti az ő nevét; akkor meg majd megszakad a szive fájdalomtól.

Aztán jönnek a levelek sorjában. Nagy öregek, gömbölyű betűk, már a borítékról megismerni, a jegyző ur irta; a Rózsi levele.

Tele van panaszszal, meg hogy hogy milyen bús így különválva élni. Három helyt is benne áll a levélben: Hej, idősl elköm, ha tette itt vónál!

Aztán meg még jobban neki adja a fejét az a szegény ujoncz a bundásnak.

Hej, ha én odahaza vónék! Aztán két vagy három esztendő alatt mégis csak beletörődik a gyöngy-életbe.

Egyik másik azonban sohasem s ilyenkor ki-ki hallik valami panaszos jajszó abból a nagy komor, sárgára mázolt épületből; a kaszárnyából.

Tegnapelőtt a helybeli honvéd gyalogezred Péterfia-utczai kaszárnyában csonkította meg magát egy ujoncz, hogy szolgálatképtelenné váljék.

A 9. századnál szolgált. Este mikor már nyugvóra tértek a többiek, kilopódzott a szobából s szolgálati fegyverével a balkezebe lött. A golyó a mutatóujját szakgattá széjjel.

A többiek kirohantak a dörrenésre, majd az ezredorvost hívták elő, aki a honvéd kórházba szállította a nagy vérvesztéseget szenvedett katonát.

A roncsolt ujat amputálják s az öncsonkító katonát törvény elé állítják s megbüntetik.

NAPI HIREK.

A kiadók szava.

A debreczeni függetlenségi és 48-as párttal létrejött megállapodásunk szerint a „Debreczen”-t ezentul mai alakjában fogjuk előállítani. Az előfizetési díjat — az eddigi összeg felére — vagyis 5 frt évi összegre szállítottuk le, úgy hogy a „Debreczen” ez idő szerint a vidék legolcsóbb politikai közlönye.

A „Debreczen” mindennap (péntek és vasárnap kivételével) d. u. 4 órakor küldetik szét.

Előfizetési ára:

Egy évre 5 forint

Félévre 2 „ 50 kr.

Negyedévre 1 „ 25 „

Vidéki előfizetőknek évi 3 forint postadíjjal több.

Hoffmann és Kronovitz

nyomdatulajdonosok
mint a „Debreczen” kiadói.

Tisza Kálmán.

Motto: Hogy ne bántsuk, mivel vén
S tiszteletet vár az aggkor?
Hisz az ördög vénebb nála.
Tisztelni kell azt is akkor.

Hetven éves. Ritka eset.

Többször meg nem esik rajta.

Köszöntse föl minden ember,

Kivált a mamelukfajta.

Hetven éves! Biz' e nagy szó.
Nosza, zendülj te is, dalom.
Hetven év! Ki mondja meg, hogy
Büntetés-e, vagy jutalom?

Olyan lelkiösmerettel
Nem szeretnék addig élni.
A pokolnak szolgálni és
A pokoltól egyre félni!
Iszonyu egy Istenostor
Görnyedt vállán a hetven év.
Hanem azért fel, magyarom!
Lobbanjon a szivedbe hév!

Köszöntséd azt, ki megölte
Szivedben a becsületet!
Ki az ördög asztalánál
Megitatott megettetett.
Ki a dicső, fényes multat
Bekeverte utczasárral
S megalkudott a piaczon
Rád a bécsi lócsiszárral!

Sebestyén diák.

A disznóvásártéri hivatal.

A vásártéren díszes épületet emelt a város a vásárbiztosi hivatal számára, mely alkalmas volna a közszükségletnek megfelelni s megszüntetni azt a rendetlenséget, a mi a járlatok átírásánál a régi vásártéren eddig napirenden volt.

Sajnos azonban, hogy a szép épületnek épen semmi hasznát nem látja sem a közönség, sem a hivatal, mert van abban az épületben egy ostoba nagy kályha (gondolom: a hírhedt „Meidingi-system“) a mely meleggel nem, — de annál sűrűbb és bűdösebb füsttel árasztja el az egész helyiséget, mely ily módon csak boszuságot, betegséget okoz, hivatalnak, közönségnek egyaránt.

A bika-akol szerü ajtók sem zárulnak jól, úgy hogy ott állandó a hideg és a légvonat.

Ezeket a botrányos hiányokon segíteni kell mielőbb. Felhívjuk reá az illetékes körök figyelmét s gyors és eredményes javítást kérünk.

Elhunyt gyógyszerész.

D e r m á r Pál gyógyszerész H.-Böszörményben szívszélhűdés következtében hirtelen elhunyt. Pár percczel halála előtt még az utcán sétált az életerős férfi a ki e hó 9-én nyitotta meg Szabadkán gyógyszer-áru üzletét. Dermár 49 éves volt. Nemrég pályázott a h.-böszörményi gyógyszer-tár jogáért, de a legnagyobb igazságtalanság érte. A protekció, a hatalom emelkedett felül a közkivánnalommal szemben s más nyerte el a gyógyszer-tár jogát. Ez az igazságtalanság sok szenvedést okozott, Dermár Pálnak, Böszörménybe bucsuzni ment s ott érte utol a halál. Az elhunytban P u b l i g Ernő tűzoltó főparancsnok sógorát gyászolja. Dermár Pál váratlan halála nagy részvétet keltett.

Keresd az asszonyt!

B ö h m György — mint Török-Szentmiklósi levelezőnk írja — még

nem régen vezette oltárhoz a szép Molnár Juliskát, a falu legszebb leányát. Boldogságuk teljes lett volna, ha egy harmadik is be nem tolakodik a boldog családi körbe. Böhmnek feltűnt ugyanis, hogy R ó n a Miklós egy deli paraszt legény sokszor megfordul a házuknál. Gyanakodni kezdett a féltékeny ember s elhatározta, hogy elteszi láb alól boldogsága megzavaróját. Tegnapelőtt éjjel lesbe állt az izraelita templom háta mögött s mikor a korcsmából hazatérő Róna elhaladt előtte, hátulról késsel támadt rá a gyanutlan emberre és életveszélyes szurást ejtett rajta. Böhmöt a csendörök fogták el, míg a sulyosan megsebesített Rónát lakására szállították, ahol most a halállal vívódik.

Újévi ajándékok megváltása.

Az alábbi felhívást küldték be szerkesztőségünknek: Felhívás Debreczen sz. kir. város közönségéhez. Azon nemes eszme, mely sok szegény szűkölködő és éhező családnak meleg és jó étellel való ellátását tűzte ki feladatul a küszöbön levő zord, hideg időben: ismételve arra a határozatra készítette a városi tanácsot, hogy az általa nagy áldozattal létesített városi népkonyha czéljaira, illetve ennek lehetőleg huzamasabb időn keresztül leendő fenntartására az új évi üdvözlétek megváltását ily váltság-jegyeknek a város lakossága közötti szétosztása által — eszközöltetni fogja. Bizva a város áldozatkész lakosságában, mely még sohasem zárkózott el, ha a szűkölködők ininségéről volt szó — azon felhívással fordul a Tanács a város közönségéhez, hogy a kihordandó és a városi népkonyha áldásos czéljaira elárúsítandó újévi váltság-jegyekből minél többet megtartani és az azokért járó összegeket, az elárúsítással megbízott rendőri közegeknek átadni esetleg a kapitánysághoz eljuttatni sziveskedjék. Debreczen 1900. decz. 17. A városi Tanács.

A függetlenségi párt bálja.

Mint minden évben, úgy most is fényes táncvigalmat rendez a függ. és 48-as párt a Bika disztermében jan. hó 17-én, csütörtökön. Az előkészületek már serényen folynak s biztosra vehető, hogy e bál egyike lesz a legszebb multságoknak, mert a rendezőség vállalva munkálkodik azon, hogy a most rendezendő táncvigalom az eddigieket minden tekintetben felülmulja.

Az áruló guba.

Meglepő felfedezésre jutott szombat reggel virradóra T ó t h György hajdu-dorogi kocsis. Mig ő az istállóban az igazak álmát aludta, beosont valami szemfüles tolvaj s a takaróul használt gubát lelopta az alvó ember-ről. A csendőrség nyomozta a vakmerő tolvajt, de sehogy sem sikerült kézrekeríteni. Tegnapi délután aztán a káros kocsis akadt rá az ő ellopott gubájára. Cs. N a g y Ferencz nevű csavargó jött vele szembe a falu egyik utcáján s rajta pompázott az ő lo-

dolgot, de a meglopott kocsis csakhamar utólérte s az összesereglett emberek segítségével a község házára vitte a tolvajt. Cs. Nagy Ferenczet, ki beismeri tettét átadták a debreczeni kir. ügyészségnek.

Véres verekedés.

Vigan mulatott együtt tegnapelőtt este több parasztlegény — mint levelezőnk írja — P r á n y András hajdu-dorogi lakos házában. Vig poharazás közben valami fölött összeszóllalkoztak a mulatók s pár percz mulva már a szódavizes üvegeket repítették egymás fejéhez. P a p p György és más két legény sulyosan megsebesültek s egy negyediknek a fejét törték be fokossal. A főkolomposokat, K a z a i Pétert, Béres Miklóst és Béres Sándort a csendörök elfogták.

Az okos pulykák.

K o v á c s Péterné homokkerti lakos udvarából tegnap éjszaka ismeretlen tettes hat darab pujkát ellopott. A rendőrség azonban csakhamar elcsipte a tolvajt M á r k Ákosné személyében, a ki ma délelőtt a pércsi soron bocsátotta áruba a lopott baromfiakat.

Kovácsné igazolásra szólította fel a rendőrség, hogy bizonyítsa be, hogy ezek az ő elveszett pulykái, a mire Kovácsné így okoskodott:

Én nem úgy neveltem a pulykáimat mint a városi gazdasszonyok. — Tessék idenezni:

Azzal elkezdte a pujkát bívni:

— Piru, piru, piru...

Azok megsem mozdultak.

— Így hívják a városi asszonyok

Mig én így szoktam:

— Czicz, czicz!

S az okos pulykák szárnycsattogással futottak gazdasszonyok felé.

És a rendőrség visszaadta a jól nevelt jószágokat jogos tulajdonosának.

Garázda fuvarosok.

Hatalmas ribilliót rögtönzött ma délután 1 órakor a Bocskay-téren két garázda fuvaros, Kovács János és László József. Miután előbb a közeleső korcsmában alaposan bepálinkáztak a járókelőkbe kezdtek durva szavakkal belekötni. Az arra haladó Csuha Mária cselédleányban azonban emberére talált a két mosdatlan száju fuvaros, a ki kamatosan adta vissza a reáruházott válogatott czimeket. Már-már löccsel döngetik el a pergő nyelvű leányzót, mikor rendörök kerültek elő, de a két berugott ember, most meg a rendöröket támadta meg s csak nagy ügygyel bajjal sikerült őket ártalmatlanná tenni s bekisérni a bűnügyi osztályhoz. Az épületes látványosságot nagy néptömeg nézte végig.

Az angol klub matinéja.

Szépen sikerült matinét rendezett városunknak immár izmosodni induló fiatal köre — az angol klub vasárnap délelőtt. A szépszámu, intelligens közönség zajos tapsokban adott kifejezést tetszésének valahányszor egy-egy szereplő befejezte számát Csiky Lajos a klub buzgó tagja általános érdeklődés közt tartott szabad előadást Skótországi eleményeiből mélynek végeztével

Tóth Árpád zenetanár bravuros zongora játéka következett. Szóljunk-e Halny Margit szavallatáról. Azt hisszük felesleges, az ő dicsérésére nem találunk új szavakat. A szünni nem akaró frappans tapsvihár után a bájos Kemény Klára k. a. énekelt a műkedvelők chabjónszerő előadását jóval felülmúló praecisítással angol dalokat. A közönség meglepve hallgatta kellemesen esengő szép, üde hangját és még mindig tapsoltak neki; mikor L e o n h a r d i Gertrud baronesz a podiumra lépett, kinek érdekes felolvasását figyelemmel hallgatták. A felolvasás egyszersmind utolsó pontja volt a matinének.

Megszökött rabok.

Régóta garázdálkodott már — mint evezőnk írja — Jászberényben egy több főből álló betörő banda. A rég keresett vakmerő betörőket végre sikerült tegnapelőtt elfogni több kőborló ezigány személyében. Az elfogott betörőket a jászberényi rendőrkapitányság fogdájába esukták, s egy fegyveres őrt állítottak a fogda ajtaja elé. Tegnap reggel aztán üressen találták a foghelyiséget; a hat rab megszökött. Kibontották a fogda falát s az így nyert résen elmenekültek. A esendőség most erélyesen nyomozza a megszökött rabokat.

Mit vegyünk férfiaknak karácsonyra?

Határozottan a legalkalmasabb karácsonyi és újévi ajándékok férfiak részére Schwartz Dániel tajtékpipa metsző üzletében a Bika szálloda épületében kaphatók u. m. csakis valódi tajtékpipák és szipkák minden alakban és áron, valamint bőrből pénz, dohény és szivartárczák, sétapálcák ezüst fogantyúval már 4 frttól kezdve. Sakk és dominó játékok a legjutányosabb árban. Monogrammos és ezimeres pipák mielőbb megrendelhetők, hogy a kellő időre elkészülhessenek.

Elfogott betörő banda.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, decz. 18.

Rég keresett betörőket sikerült tegnap kézrekeríteni a rendőrségnek. Hónapok óta fosztogatta ki ugyanis valami vakmerő betörő banda a Debreczen határában fekvő tanyákat, s jól lehet a rendőrség tejes erélyel nyomozta az ismeretlen betörőket, mind-ezideig nem sikerült őket kézrekeríteni. Pár nap előtt azonban Mile Pál rendőrfogalmazó, aki a vizsgálatot vezette megtalálta a helyes nyomot s fáradozásának már megvan a kellő sikere, mert ma már az egész bűnös szövetkezet le van tartóztatva.

Legutóbb ugyanis Schwarcz Farkas és Kozma Péternél követtek el az ismeretlen tettesek betöréses lopást. A vizsgálatot veze ő Mile Pál rendőrfogalmazó gyanuja Asztalos

Imre tanyai lakosra és felségére irányult s állandóan megfigyelte a gyanúsított házaspárt s tegnap mikor kiderült, hogy Asztalosné a betörés alkalmával ellopott szárnyas állatokat a debreczeni piacon árulta, házkutatást tartott náluk.

A házkutatás nem maradt eredmény nélkül, mert rengeteg lopott baromfit, ruhanevet és gazdasági eszközt találtak a tolvaj házaspárnál.

A rendőrök aztán — kik erősen gyanakodtak, hogy asztalosék többekkel együtt hajtották végre a betöréseket — lesbe álltak a ház körül s az est beáltával csakugyan egy óvatosan közeledő alakot sikerült elfogni, a ki Asztalosékhöz igyekezett. A tartóztatott ember S i t e r i János, a ki már betöréses lopásért nyolcz és fél évet töltött fegyházban.

A tanyán talált lopott dolgokat elkobozta a rendőrség, míg a rég keresett vakmerő tolvaj kompániát az ügyészség fogházába kísérték át.

TÖRVÉNYSZÉK.**A debreczeni ítélőtábla tanácsainak beosztása az 1901. évre.**

A debreczeni kir. ítélőtáblának tanácsait már beosztották a jövő évre. A beosztás a következő:

Polgári ügyek szakosztálya.

I. tanács. közpolg., tkvi, urbéri (1896. XXV. t. cz.) ügyek. Elnök: Bernáth Elemér a kir. ítélőtábla elnöke. Bírák: Tar Gyula, Mérey Ottó, Kölcsey Sándor, Rottler Béla. Tanácsjegyzők: dr. Ujfalu sí Dezső albiró, Tóth Aurél albiró.

II. tanács. közpolg., váltó-, keresk., csőd- és bányauügyek. Elnök: S z e g h ő István tanácselnök. Bírák: Sztánesek János, dr. Gajzágó Béla, Viski Károly, Portorász István, Mennyei László, Tomcsányi László, Szalay József. Tanácsjegyzők: dr. Markovits Elemér jegyző, dr. Paál István aljegyző.

Sommás felülvizsgáló tanács. Elnök Szegehő István tanácselnök. Bírák: Tar Gyula (együttal elnökhelyettes), Mérey Ottó, dr. Gajzágó Béla, Kölcsey Sándor, Mennyei László, Rottler Béla, Tomcsányi László. Tanácsjegyzők: dr. Ujfalu sí Dezső albiró egyszersmind a jegyzői iroda vezetője, Tóth Aurél albiró egyszersmind a jegyzői iroda vezetőjének állandó helyettese.

III. tanács. Elnök: S z é l l Farkas tanácselnök. Bírák: Unger Gusztáv, Naszády Iván, dr. Kiss Endre, Ujhelyi András, Horváth Bálint, Jeney György, dr. Szacsavay Elemér, Agricola Adolf. Tanácsjegyzők: Hunyor Ödön albiró, Bahunek Elemér aljegyző.

Telekkönyvi vizsgáló bizottság. Elnök Bernáth Elemér a kir. ítélőtábla elnöke. Rendestagok Tar Gyula, együttal elnökhelyettes), Mérey Ottó. Póttagok dr. Gajzágó Béla, Kölcsey Sándor.

Dijnokok ügyeinek megvizsgálására alakított bizottság. (1898. évi 819 J. M. E. szám alatt kelt rendelet 14. §.) Rendestagok Sztánesek János, Unger Gusztáv, Naszády Iván, Póttagok dr. Kiss Endre, Tar Gyula.

A kir. ítélőtábla a büntetőügyi tanács-üléseket, illetőleg a büntető felelbiteli tárgyalásokat, hetenként Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Pénteken, s ha ezek a napok törvénykezési szünnapra esnének, a következő hétköznapokon (B. ú. szab. 119. §.), a sommás felülvizsgáló tanácsüléseket pedig Csütörtökön fogja tartani.

IRODALOM.**Az állatok világa**

ezimű nagy irodalmi műből, amely Breha világhírű könyvének magyarba átültetett kiadása, most jelent meg a 7-ik füzet igen szép fekete nyomatu műlappal és gondos kivitelű szöveg rajzokkal. A nagy szerző még ebben a füzetben is a majmok csodás világát festi. Nem elégszik meg azzal, hogy a népszerűen megírt tudományos rész kifogástalanul nyujtsa, de kedvesen és színesen festi az emberek társaságába került majmok viselkedését és életét is, hogy igen érdekes történetek elmondására nyíljen alkalma. A állatok világa Légrady testvérek kiadásában, füzetes alakban jelenik meg s így ezt a hatalmas művet mindenki könnyen megszerezheti. Egy-egy füzet 80 filléért kapható s az eddig megjelent füzetek is megrendelhetők úgy a Légrady-testvérek könyvkiadóhivatalában (vaczi-körut 78.) mint minden könyvkereskedésben.

Előfizetési felhívás!

Mint tapasztalatból tudjuk, manapság már mintegy vakmerő gondolat előfizetési felhívást bocsátani ki irodalmi munkára. S én daczára mindennek, szerény tehetségem szárnya bontásaként, kizárólag elbeszélésekből álló könyvet adok ki, régi elvemnek megfelelően „Életképek” czím alatt.

Mint szerző, nem jósolhatok könyvemnek nagy jövőt; csupán annak kijelentésére szorítkozom, hogy „Életképek” czimű könyvemnek legkisebb szócskáját is az életből merítettem, s mielőtt papírra vetettem volna, szívemnek rostáján szűrtem át.

Tíz ívre azaz 160 oldalra terjedő könyvem jövő év 1901. február havában fog megjelenni. Ugy tartalmáról mint izléses kiviteléről, költséget nem kimélve tölem telhetőleg gondoskodtam. Könyvem ára 2 korona.

Az előfizetési összeget, vagy az „előfizetési felhívás”-i ívet czímemre (városház közlevéltári hivatal) vagy Csáthy Károly könyvkereskedő ur üzletebe kérem küldeni. Tíz előfizetést gyűjtök egy tisztelet példánnyal szolgáló

Pártfogást kérve vagyok

Debreczen 1900. DeceMBER havában

Ttszetelettel

ifj. Széll István.

Férj, feleség és szerető.

Debreczen, decz. 18.

Dobra község lakosait megrendítő családi dráma tartja izgalomban. Var-

gyas Sándor községi segédjegyző két évvel ezelőtt vette feleségül Szántai Ferencz tanító leányát, kivel jó ideig boldog családi életet élt.

A menyecske azonban meguntta az egyhangu családi életet s mialatt férje a község házában végezte dolgait, addig a menyecske szórakozást keresett. Talált is szórakoztatót Egyed Gyula fiatal és nőtlen kereskedő személyében a kinek az üzleleit gyakran látogatta a szórakozni vágyó menyecske. Vargyas nesztét vette a dolognak s figyelmeztette a feleségét, hogy hagyjon föl a kereskedő látogatásával. Ezt meg is ígérte az asszony, de csak addig tartotta meg, a míg a férje otthon volt; a mint a férj lábát kihuzta a házból, ismét a régi lett az asszony. Tegnap délután aztán valaki besugta Vargyasnak, hogy felesége ismét Egyednél van.

Vargyas revolvert vett magához és elment a boltba. Az ajtót azonban zárva találta, az udvarra került tehát s a mint az ablakon betekintett, feleségét és a kereskedőt olyan állapotban látta, mely kétségtelenül igazolta gyanúját. Vargyas félőrült állapotban betörte az ajtót s a vele szemben állott kereskedőt egy lövéssel lelőtte. Azután a megrémült asszonyt is halántékon lötte.

Vargyas a véres munka után a község házára rohant, hol főnökének elmondta az esetet. Falka Sándor jegyző azonnal értesítette az esetről a csendőrséget és a vizsgálóbíró, s míg ezek megérkeztek, a szerencsétlen embert magánál tartotta. A község lakossága a legnagyobb részvétellel van a szerencsétlen Vargyas iránt.

Orosz kegyetlenkedések.

decz. 18.

Mikor a kínai háborúság megkezdődött, a boxerek mozgalmá tudvalevően csakhamar áttérjék Mandsuországra is, sőt a sárga bőrű lakosság azokban a szibériai városokban is nyugtalanodni kezdett, melyek a mandsu határszélén vannak. — Így történt Blagovjesczenszkben is, a melynek mintegy hatezer kínai lakosa volt, akik szintén lázongani kezdtek.

Hogy az oroszok milyen kegyetlenséggel nyomták el ezt a lázadást, annak borzalmas képét rajzolja most Pytyat belga újságíró, aki abban az időben éppen ott tartózkodott Blagovjesczenszkben.

A kormányzó kiadta a parancsot, hogy a városnak mind a hatezer kínai lakóját be kell fogni s az orosz katonák ezt olyan lelkiismeretesen meg is tették, hogy ma már a városban összesen csak ötvennégy élő kínai található.

Valóságos hajtóvadászatot tartottak a

sárga bőrűekre s mikor összefogdosták őket kivitték hat versztnyire a várostól.

A kozákok még csak a puskájukat sem vitték magukkal, csak a kis kézi szekerezüket. Aztán sorjába levetkőztették őket, hármásával-négyesével összekötötték őket a copfjoknál fogva, s bele lökdösték az Amurba. Sem öregnek, sem fiatalnak, sem férfinak, sem asszonynak nem kegyelmeztek. A folyó vízében rettenetes jelenetek játszódtak le. Néhány áldozatnak sikerült elszakítani magát társaitól s kiúszott a part felé. A kozákok szekerecsapásokkal kergették őket vissza.

Négy napon keresztül usztak az össze kötözött hullák a folyó színén, úgy hogy hajózni nem lehetett miattuk.

Hasonló kegyetlenséggel jártak el az oroszok Marxoban, ahol kétezer kínait, és a „Violák völgyében“, ahol ötezeret konzoltak föl. Közel tizenháromezeret tesz ki azoknak a száma, akiket az Amur vízébe fojtottak.

CSARNOK.

Korcsmárosnak született Apollo.

Irtá: Kőrösi László.

Folytatás.

Erre azután mindjárt vége volt a pajkos asszonyok kedvének. Apollo fölkel és összeszedte a poharakat s a nádba font üres palaczkokat. Valami tivoli dalt kezdett dudolni mnkája közben, de annak csak a melodiáját értették az asszonyok.

— Hol volt a feleséged, mikor nálad voltunk? — kérdezte a kaland tervezője.

— A Hadrián villájához szállított vilásreggelit.

— Kik számára?

— Négy urnak.

— Még urnak? És te nem vagy féltékeny?

— Egy csöppet se. Ő se féltékeny reám.

— Hát tudta, hogy velünk mulatsz?

— Hogyne tudná, hiszen ez a mesterségem.

— Hát ha ez a négy ur sokkal veszedelmesebb neki, mint mi négyen nek?

— Lehetetlen.

— Miért?

— Mert az ssszonyok sokkal veszedelmesebbek, s mert azok az urak valószínűleg a magok férjei.

— Nagyszerű! — kacagtak mind a négyen.

— Látta maga azokat az urakat Caesarini?

— Láttam.

— Milyen az egyik?

— Sánta.

Az az én férjem! No várj csak Lucifer!

Különbén itt van a nevök a jegyzőkönyvemben.

Apollo elővette a jegyzőkönyvet és fölolvastott négy rémséges ortographiával eltorzított franczia nevet, de azért mindegyik asszony ráösmert a magáéra.

— Tud maga hallgatni Caesarini?

— Tudok, ha jól fizetnek.

Mind a négy hölgy fanyarul nézett a korcsmárosra aljasodott istenre.

— Jól megfizetünk, de ne árulj el a feleségednek sem. Különbén ma nálad ebédelünk, hogy lássuk azt az asszonyt, a kihez te hű tudsz maradni.

— Megnézhetik, mert szép asszony.

— Mióta?

— Két éve.

— Hová való?

— Nápolyi.

És megint énekelni kezdett valami bübajos nápolyi dalt, azután diadalmas mosolyal emelte a kosarat vállára.

— Kijövünk holnap is? — kérdezte egész üzletszerű hangon.

— Kérdezd meg a feleségedtől, hogy hová mennek holnap azok az urak?

— A hová maguknak tetszik.

Azután megnézte a louis'orokat s minden megindulás nélkül mondta:

Meg vagyok elégedve. De adjanak a templom portásának is egy aranyat, mert vesztett annyi borraalót egy óra alatt, hogy ide nem bocsáthatott senkit.

Megcsappant a csintalan asszonyok dévajsága. Meggyőződtek róla, hogy kalandjuknak szabott ára van s a rendkívül szép korcsmáros mások is ki szokták bérelni. Ritka férfias szépsége pedig többet jövedelmez, mint piszkos osztériája és izetlen főzte.

De meggyőződtek még arról is, hogy szívének nincsen taksája s hogy azt az antik szépségű olasz parasztot még négy fufangos párisi asszony sem képes meghódítani.

Valamennyi mellékgondolat közzül talán ez volt a legkellemetlenebbik.

Apollo folytonosan dalolt, miközben nem mulasztotta el, hogy valamennyi szép asszonyra külön-külön ne kacsingasson és ne mosolyogjon.

A mint egy elgurult poharat kotort ki az omladék alól, az egyik asszony hirtelen kivágott egy kis fürtöt a korcsmárosnak született férfi szépségisten hajából.

Azollo először megrémülve kapott a fejéhez, de mikor látta, hogy milyen csékélységtől rabolták meg, a kaczagókkal kezdett kacagni.

Mit csinál maga szép asszonyom ezzel az emlékekkel?

— Elteszem a többi közzé.

(Folyt köv.)

Városi színház.

Holnap. szerdán, december hó 19-én,

Sarah grófné.

Dráma 3 felvonásban. Irtá: Ohnet György. Fordította Fáy J. Béla.

Nyilt-tér.

A legjobb és legegészségesebb
ü d i t ő - i t a l,
 mely mint asztali ital különösen kedvelt és borral, cognaccal vagy növényi szörpökkel vegyítve kitűnő ízű
 vegyületek ad: a

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
 legfinább égetéses
SÁVANYU-KÖR

Altja a szomjat, hűsít és felfrisít egyaránt. A legjobb szer a nyári hőség tikkasztó hatása ellen.

Majolika disztárgyak karácsonyi ajándéknak félárban kaphatók a **kilós edény** üzletben piac-u. 79 sz. **Zománczott bádgedény** olcsóbb mint bárhol. Karlsbadi porcellán tálak nagyválasztékban rendkívüli olcsón.

Azonnal kiadó lakás.

József kir. hg. utca 8 sz. ház földszintjén 5 szoba az utcára kiadó. Értekezhetni ott helyben a házmesternél és Sesztina Lajos piac-utcai vagy Kardos László Piac-utcai üzletében.

Karácsonyra

és ujévre

nem létezik alkalmasabb ajándék, mint egy

jól sikerült arckép.

Némethi J.

fényképész műterme DEBRECZEN, főpiae 42. Biedermann palota.

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából december hó folyamán a raktáron levő

Női ruhaszöveteket

színes selymeket mosó velezeket atlas satin és batisztokat, haraszt kendőket, valamint

szőnyegeket függönyöket

tetemesen leszállított áron árusítjuk el.

Szabó Lajos Fiai

DEBRECZEN, Rózsater.

7 meter egy ruhának való női divatszövet 1 frt 75 kr.

Chief-Office 48 Brixton-Road, London, SW.

Valódi ZAGORIAI

mellsyrup

kellemes és hasznos szer fűtőteknek és gyermekeknek, görcsös köhögés fojtó és számarhurtnál, tüdőkatarrh. elnyákásodás és minden mellbaj ellen. Valadékat megkönnyíti. Egy üveggel küld az összeg előleges beküldése mellett 3 kor 30 fillérért

APOTHEKER A Thierry' Balsam Fabrik Pregradában, Rohitsch Savanyukut mellett. Vigyázzunk az üveg elzáró önjába benyomott czégre: Thierry védauzgal gyógyszerárára. (3)

Ki akar rendkívül olcsó **KARÁCSONYI és UJÉVI** bevásárlást tenni, az forduljon **Székely Jenő és Társa**

cézéghez, főtér, Hungária kávéház mellett, hol mindennemű cipők, kalapok, ingek, esernyők, türlőközök, Blousok stb. még eddig hallatlan olcsón kaphatók.

Gallérok

darabja 10 kr.

Eladó tanyabirtok.

Harmincz hold onódó tanyaföld eladó tanyai épülettel. Bankteher már van rá felvéve.

Értekezhetni **Boross Lajosnál** miklós-u. 17.

Geréby Fülöp Utódai DEBRECZENBEN.

A karácsonyi ünnepek alkalmából ajánljuk legjobb minőségű **fűszer, déligyümölcs és csemege-árukkal**

dúsan felszerelt raktárunkat. Különösfigyelmébe ajánljuk t. vevőinknek a legkötünőbb minőségű **China és orosz karaván teakülönlegességeket**, directe Angolországból **Jamaikai rumokat** angol és hazai **teasüteményeket. Legkiválóbb KUGLER-féle és más dessert bonbonokat** ajándéknak különösen alkalmas díszes cartonok és kosárkákban, valamint kimérve kisebb mennyiségben.

Világhírű **Tricoche & Co.**-féle valódi francia, továbbá több jönevű hazai Cognagyárból beszerzett

Cognacot.

Francia és magyar

Pezsgőborokból,

ugyszintén bel- és külföldi **csemege és peccsenye-borokból**

nagy raktárt tartunk.

Ezen fajok kitünő minőségűek és rendkívül jutányos árak miatt nagy kedveltségnek örvendenek.

Geréby Fülöp Utódai.

Különösen ajánljuk

az idei **párizsi világkiállításon** is **arany éremmel** kitüntetett — **Teutsch-féle**

erdélyi hegyi borokat,

melyek kitünő minősége és tisztaságáért szavatolunk.

Balatonmelléki uradalmi termes és **Magyarádi**

ó asztaliborainkat

literenként 80 fillérért árusítjuk.

KIVALÓ ERŐSÍTŐSZER

Farbenfabriken vorm. Friedr. Bayer & Co. Elberfeld.

SOMATOSE

kisbél készült és ennek tápanyagát tartalmazó istelen, könnyen oldódó Albumose készítmény a legkiválóbb

erősítő szer

gyenge és a táplálkozásban elmaradtaknak, ideg-, mell- és gyomorbetegnek, beteggyasoknak, angol kórban szenvedő gyermekeknek, időseknek, nemkülönben

vas-Somatose

alakjában a

sápkórosoknak

lesz ajánva az orvosok által.

Vas Somatose nem egyéb 2% szerves összetételű vasat, a milyen alakban a vas az emberi testben van jelen, tartalmazó Somatose.

Somatose rendkívüli gerjesztő az étvágyat.

Raktáron van az összes gyógyszerárakban és gyógyszerkereskedésekben.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.